

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 121/2012
30.01.2013. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Nevenke Važić, predsednika veća, Novice Pekovića, Predraga Gligorijevića, Dragana Jocića i Zorana Tatalovića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda, Zoricom Stojković, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog Z.A., zbog krivičnog dela neosnovano dobijanje i korišćenje kredita i druge pogodnosti iz člana 209. stav 3. u vezi stava 2. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz 755/12 od 14.12.2012. godine, podignutog protiv presude Osnovnog suda u Subotici K br. 847/11 od 21.05.2012. godine i presude Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 2116/12 od 27.06.2012. godine, u sednici veća održanoj u smislu odredbe člana 422. stav 3. ZKP, u prisustvu okrivljenog Z.A. i njegovog branioca, advokata S.P., dana 30.01.2013. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz 755/12 od 14.12.2012. godine, podignut protiv presude Osnovnog suda u Subotici K br. 847/11 od 21.05.2012. godine i presude Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 2116/12 od 27.06.2012. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Subotici K br. 847/11 od 21.05.2012. godine, okrivljeni Z.A., na osnovu člana 355. tačka 2. ZKP oslobođen je od optužbe da je izvršio krivično delo neosnovano dobijanje i korišćenje kredita i druge pogodnosti iz člana 209. stav 3. u vezi stava 2. Krivičnog zakonika.

Presudom Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 2116/12 od 27.06.2012. godine odbijena je kao neosnovana žalba Osnovnog javnog tužioca u Subotici, a prvostepena presuda, potvrđena.

Protiv navedenih presuda, Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz 755/12 od 14.12.2012. godine, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, s predlogom da Vrhovni kasacioni sud zahtev za zaštitu zakonitosti uvaži kao osnovan i utvrdi da je presudama Osnovnog suda u Subotici K br. 847/11 od 21.05.2012. godine i Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 2116/12 od 27.06.2012. godine, povređen zakon u korist okrivljenog.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu odredbe člana 422. stav 3. ZKP, u prisustvu okrivljenog Z.A. i njegovog branioca, advokata S.P., a u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, na kojoj je razmotrio spise predmeta, sa zahtevom za zaštitu zakonitosti, pa je našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je neosnovan.

Po navodima zahteva Republičkog javnog tužioca prvostepeni sud je učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, jer u prvostepenoj presudi ne daje jasno obrazloženje zašto nema dokaza o nenamenskom trošenju kreditnih sredstava iako iz nalaza i mišljenja finansijskog veštaka proizilazi da su sredstva trošena i za one namene koje nisu u vezi sa ugovornom obavezom okrivljenog, zbog čega su razlozi

presude u suprotnosti sa nalazom i mišljenjem finansijskog veštaka, tj. dokazom na kome se presuda zasniva. Takva prvostepena presuda potvrđena je presudom Apelacionog suda u Novom Sadu iako po navodima zahteva postoji znatna protivrečnost između onoga što se navodi u razlozima presude i sadržini zapisnika o veštačenju i samog tog zapisnika.

Po nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, a suprotno navodima zahteva, u pobijanoj presudi dati su jasni i neprotivrečni razlozi za zaključak prvostepenog suda da nije dokazano da je okrivljeni izvršio krivično delo koje mu je optužnim aktom stavljeno na teret, a ti razlozi nisu u suprotnosti sa nalazom i mišljenjem finansijskog veštaka, niti u presudi postoji znatna protivrečnost između onoga što se navodi u razlozima presude o sadržini zapisnika o veštačenju i samog tog zapisnika.

Prvostepeni sud je u razlozima presude koji su u svemu prihvaćeni od strane drugostepenog suda verno naveo bitan sadržaj nalaza i mišljenja finansijskog veštaka i u pretežnom delu presudu i zasniva na tom dokazu, tako da je bez osnova tvrdnja izneta u zahtevu da su razlozi presude u suprotnosti sa nalazom i mišljenjem finansijskog veštaka.

Dovodeći u vezu nalaz i mišljenje finansijskog veštaka sa ostalim izvedenim dokazima, a posebno odredbama ugovora o investicionom kreditu zaključenog između Fonda za razvoj Republike Srbije, firme N.T. DOO i okrivljenog, sud u razlozima presude zaključuje da nije dokazano izvršenje krivičnog dela koje je okrivljenom stavljeno na teret, jer u ugovoru nije određen rok za realizaciju programa izgradnje sporohodnog turističko-plovnog objekta - broda na Palićkom jezeru, tj. poseban rok u kome je okrivljeni bio u obavezi da namenski iskoristi kredit niti obaveza otvaranja namenskog računa za plasiranje kredita, već su sredstva kredita uplaćena na račun preko koga je firma N.T. DOO vodila i svoje tekuće poslovanje i preko koga su vršene i primane uplate, a prema nalazu i mišljenju finansijskog veštaka, već u prvoj godini korišćenja kredita od ugovorenih deset godina, okrivljeni je namenski od dobijenih 13.000.000,00 dinara uložio 8.351.333,35 dinara, što je više od 60% dobijenog kredita, pri čemu po mišljenju istog veštaka, a koji sud prihvata, odobreni iznos kredita ne podrazumeva da ta sredstva moraju biti namenski utrošena odmah po dobijanju.

Po nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, pobijanom pravnosnažnom presudom nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, u smislu iznetih navoda zahteva, jer su i prvostepeni i drugostepeni sud u razlozima presude jasno naveli zbog čega nalaze da nije dokazano da je okrivljeni nenamenski iskoristio investicioni kredit, a koji razlozi su u potpunoj saglasnosti sa nalazom i mišljenjem finansijskog veštaka prema kome su sredstva kredita uplaćena u skladu sa zaključenim ugovorom na račun firme okrivljenog preko koga su vršene isplate za tekuće poslovanje firme i prinudne naplate kojih je u spornom periodu bilo preko 2.000.000,00 dinara, no i pored toga samo u prvoj godini korišćenja kredita od ugovorenih deset godina okrivljeni je namenski uložio više od 60 % kredita.

Prema tome, svi navodi izneti u zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca, a naime da je okrivljeni deo sredstava trošio za kupovinu kukuruznog griza, kancelarijskog materijala, espresso kafe, auto delova, usluga fotokopiranja, servisa vozila, reprezentaciju, za pivo, održavanje vozila, vulkanizerske usluge, šećer, popravku personalnog računara, advokatske usluge, mesečnu kartu i zakupninu, ne znači da je okrivljeni nenamenski trošio dobijena kreditna sredstva jer su se na račun privrednog društva N.T. DOO osim kreditnih sredstava nalazila i sredstva tekućeg poslovanja firme okrivljenog. Nalazeći iz iznetih razloga, da pravnosnažnom presudom Osnovnog suda u Subotici K br. 847/11 od 21.05.2012. godine i presudom Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 2116/12 od 27.06.2012. godine, nisu učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, Vrhovni kasacioni sud je zahtev za zaštitu zakonitosti ocenio neosnovanim i na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova i primenom člana 424. ZKP, odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar-savetnik

Predsednik veća-sudija

Zorica Stojković, s.r.

Nevenka Važić, s.r.